

במדינה

אלה להשלים עם מצבה. היא החלה לחייך מחדש. היא כבר למדה שאפשר ליהנות מבדיחה, גם במיטת-הנכות. "חורת לחיים, דנה!" התפעל אחד מיוזביתיה.

היתה זו שיבה זמנית וכבאבה. ביום ה' האחרון הלם הגורל שנית בנערה. אחד מעירווייהם אשר קיבלה בא מגופו של חולה-צהבת -- אחת הסכנות הכלתית נימנעות, כימעט, של התרבות-הדם, המהווה טיט ממש אצל הרופאים.

כביתר המיקרים מסוג זה, לא היתה קיימת כל אפשרות לזהות שזהו דמו של חולה-צהבת. וכיתר המיקרים בהם מכניסים דם זה לגופו של פצוע, כמוהו כפסקידון מוחל.

מה שלא עשה פגז-הבאוקה עשה עירווי-הדם. דניאלה ניכנעה לכאביה, מתה בוירת הקרב האחרונה שלה, הרחק מן הנבול עליה הגנה בחייה.

ארץ ישראל החבלניות

הידיעה לא זכתה בפירוט, באף אחד מעיתוני-ישראל. אולם היה בה מן המאלף: בין הצלומים של קורבנות ההתקפה הישראליים על כראמה, שנישאו ברבים בחוצות עמאן, התנוססו גם תמונותיהן של נשים ושל נערות.

לא כולן היו תמונותיהן של תושבות-

הגבול

הגורל

הלם שנית

רופאי בית-החולים תל-השומר נאבקו משך חמישה שבועות תמימים למען הח' למתה של החיילת דניאלה לוקש. הלי-קופטר הביא את ה-צעירה, באחד מלי-לות החודש שעבר, לתל-השומר ובחדר-הניתוחים התברר לי-רופאים, כי לא תהיה להם ברירה אלא לק-טוע את רגלה של דניאלה מעל לברך. דניאלה לוקש הי-תה החיילת היחידה מזה שנים, שנפגעה בפעולה מלחמתית. זה קרה בעת אחת מפעולות אל-פתח, נגד האיחנות הנח'ל ברמת-הגולן. פגז-באוקה חדר לתורה-האוכל. לא היו נפגעים רציניים אחרים.

דניאלה

היי פעלתנות ושמחה. לחבריה של דניאלה נידמה היה, כי חייה הגיעו לקיצם, עם קטיעת רגלה. כי דניאלה לא היתה נערה רגילה.

היא היתה נערה תוססת ופעילה, הזקוקה מאד לשתי רגליים שלמות ובריאות.

היא היתה כולה אש-להבה, פקעת של פעילות וחיוניות, סיפר השבוע אחד מחבריה מהאיחנות. לדניאלה, שכונתה בפי כל דנה, היה ממי ללמוד חדות-חיים: היא היתה בתם של שניים מפליטי-השואה, אשר השתתפו בייסוד המושב נירה, בעמק חפר, גידולה שם להיות צברית טיפוסית, פעלתנית ושמחה.

לפני מלחמת-ששת-הימים התגיסה דני-אלה לנח'ל, עלתה עם בני-המושבים שב-גרעין שלה -- להאיחנות-הצבה. לאחר קרבות ששת-הימים, הם הקימו את האיחנות ב-רמת-הגולן, בה היתה דניאלה אחראית על פעולות התרבות. התנדבה נוסף על כך לארגן את המיטבח במשק הצעיר, ולהכין מקופסאות השימורים ושאר הפרודוקטים מעדני מלכים.

בשנתיים הצטיינה, סיפרו חבריה, ה-שבוע. היא היתה מגרדת לנו אמנים שלא חלמנו לראות אותם אף פעם, והמיטבח שלנו היה הטוב שבכל המשקים.

אולם דנה לא הסתפקה בכך. כשעלה על הקרקע גרעין אחר, הקים סמוך למקום את האיחנות אל-על, אימצה דנה אף את ה-חיים התרבותיים ואת המיטבח של ההאיח-נות השנייה. כך הפכה דנה להיות הרוח החוסת של שתי הנקודות כאחת.

הרופא והשר. ואומנם, כשהתעוררה דניאלה במיטתה הצחורה שבבית-החולים, חשך עליה עולמה. "איני לי בשביל מה לחיות!" אמרה לא פעם, בהתבוננה בחלל שמתחת לשמיכות, שם היתה צריכה להיות רגלה השנייה.

אחת האחיות אף תפסה את דניאלה, פעם, כשהיא מנסה לבלוע כמות גדולה של גלולות, אותן סחבה ממרפאת-הבית, מתוך רצון לשים קץ לחייה בדרך הקלה. איש מן המבקרים הרבים, שצבאו על מיטתה, לא היה מכוול להוציא אותה, בתחילה, מדיכאונה. לא הוריה ולא חבריה למשק.

ואו, כשנודע למרופסור חיים שיבא, מנהל בית-החולים, על המרה השחורה של דניאלה, הוא החליט לעשות משהו, לקחת אותה תחת חסותו. משך שעות ארוכות, ישב לידה, שוחח עימה, עודד את רוחה.

שיבא אף דאג שיבקרו אצל דניאלה נכים משוקמים ממלחמת-ששת-הימים. הם סיפרו לה על הסתגלותם המהירה.

איש אחר שעודד את קורבן-הגבול הצעיר-רה היה שרה-ביטחון משה דיין. מייד לאחר שהוכנס לבית-החולים, בעיקבות תאונת-החפירות שלו, התעניין דיין אצל שיבא על מצבה של החיילת. שיבא סיפר שהיא שרויה בדיכאון. מייד ציחה דיין להעביר לדניאלה את עשרות הורים שנשלחו אליו עלידי מעריציו. מדי יום ביומו היה דורש בשלומה, אישית.

הרחק מהגבול. אטאט למדה דני-

קסם בשפתייך
זוהר לצפורנייך
בשפתונים ולכות של
דורה - גלוס

dura gloss

AMERICA'S LEADING BRAND

דו"ח אישי על
ל.ס.ד.
מאת דוד אבידן
משורר נודע יוצא לבדוק את תכונות
הסם המדובר-ביותר-בעולם על גופו
הוא בספר היחיד על ל.ס.ד. בעברית:
ל.ס.ד. ויוזמה / ל.ס.ד. ומין /
ל.ס.ד. ונישואים / ל.ס.ד. ומלים
בכל חנויות הספרים
הפצה: ברונסמן-אייל, טראוט 3, ת"א

חשוב לנשים -
סלון לתסרוקות
קריתה
HAIRDRESSING SALON
KARITA
תל-אביב, רחוב ארלוזורוב 188,
טל. 254003
ישר מפריז לשרות לקוחותינו:
הספרית המפורסמת
מיק קראוס
MICK KRAUZ
SALON LORKA
Champs Elysées, Paris
בנוסף עומד לשרותכם
הצוות הקבוע שלנו
אסתר, סטלה, וקלרה
טיפול בשיער-על-ידי
מחירים נוחים
מומחים מעולים
שרות אדיב

גרבי ברק
Merci
להופעה זוהרת
ביום ובערב

בגרות
ב-7 לאפריל נפתחים קורסים חדשים
מוקדמות ובגרות
למועד אוקטובר 1968
פרטים והרשמה: בבוקר 8-13 אה"צ 4-8
גמנסיה טכנית
חל אביב
החשמל 27
תחנה מרכזית מאחורי תחנת הפח

הוא חתך את פני אהובתו - וסוען שנחחק על ידי אביה

חוב הכובשים דמה, בערב ה-11 בדצמבר האחרון, לסרט גאנגסטרים קשוח: דני רצאבי (28) רץ בועקות-אימים כשדם ניגר מרגלו. בכניסת מסעדת ציון, שבכרם התימנים הסמוך, התקבלו אנשים שחוו, כמה דקות קודם לכן, כיצד נימלט דני משולחניו, שם ישב יחד עם יוסף אבטה, כשהוא צועק: "הוא דקר אותי!"
לא היתה זו אלא אפיזודה נוספת בר-מאן ארוך, גרוש אהבה ובעיקר -- שינאה, שבגללו נקטעה בינתיים רגלו של דני, הושיח חתו טניה של איילה -- בתו של יוסף -- והתאמללו שתי משפחות. רומאן המתחיל לפני עשר שנים, כשאילה בת ה-16 הכירה את דני -- או משחיד-סנינים ועכשיו, עד לאסונו, שוער בדיסקוטק בר-ברים, שלוש שנים מוצא גבר אחר, מבוגר יותר ור-שינאה יותר. היא לא ידעה איך להגיד זאת לדני, עד שיום אחד, עת הלכו כהרגלם לזירתם של אחותו וגיטו, כדי שאיילה ת-מש שמרטף, היא סיפרה לדני את האמת: "אני כבר לא רוצה אותך", אמרה.

מכוח -- לא ברצינות!
מה שאירע לאחר-מכן מצא את תיאורו במשפט מלילי בולתיים סגורות, וב-